

Inhoudsopgave

Het huwelijk kent heel wat symbolen.....	2
In de trouwzaal	5
Etiquette trouwen.....	6
Kleding etiquette	7
Een paar leuke weetjes.....	8
Huwelijksrituelen in de wereld.....	9
Turkse huwelijksrituelen.....	12
Marokkaanse huwelijksrituelen.....	21
Japanse huwelijksrituelen.....	24
Joodse huwelijksrituelen	26
Hindoe huwelijksrituelen.....	27
Islamitische huwelijksrituelen	29
Wereldse huwelijksgebruiken	30
Huwelijksjubilea	32

Alle informatie is verkregen via diverse websites, door navraag bij bruidsparen en collega's, en uit eigen ervaring.

Gemaakt door Andréa Schipper voor de babsendag van Matrimonium, 2 oktober 2012.

Het huwelijk kent heel wat symbolen

Bij een huwelijk horen allerlei dingen die we al dan niet moeten doen, of die we al dan niet moeten hebben.

Maar wat betekenen al deze dingen eigenlijk?

De ring

De ring is een gesloten cirkel en staat voor een oneindige liefde (een liefde die niet meer eindigt). Meestal wordt voor een gouden ring gekozen, omdat goud voor puur staat.

Een witte jurk

Deze vindt zijn oorsprong in de maagdelijkheid van een vrouw. Vroeger behoorde je als vrouw tot je huwelijksnacht een maagd te zijn (of dat ook altijd het geval was dat is natuurlijk een ander verhaal). Wit staat hier voor: rein en maagdelijkheid. Tegenwoordig wordt ook voor andere kleuren gekozen, al is het wel zo dat de meeste vrouwen toch een witte of crème kleurige jurk kiezen.

De sluier

De sluier staat symbool voor de ondergeschiktheid van de vrouw aan de man. Als je als vrouw ervoor kiest om zelf de sluier naar achter te werpen, dan toon je toch wat zelfstandigheid.

Bruidsboeket gooien

Traditiegetrouw gaat de vrouw aan het einde van de avond achterstevoren staan en gooit ze haar boeket in de menigte vrijgezelle vrouwen die proberen het boeket op te vangen. Volgens het bijgeloof zal de vrijgezelle vrouw die het boeket vangt de volgende zijn die in het huwelijk zal treden. Je kan als bruid natuurlijk ook een beetje gericht gooien!

Kousenband gooien

Een traditie die ietwat minder bekend is, is het gooien van de kousenband. De man trekt met zijn tanden de kousenband van het been van de vrouw en gooit daarna de kousenband van zijn vrouw tussen alle vrijgezelle mannen die achter hem staan. Evenals bij het gooien van het bruidsboeket geldt ook hier: de vrijgezel die de kousenband vangt, is de volgende die gaat trouwen.

Gooien van confetti of rijst

Vaak krijgt het kersverse paar bij het verlaten van het stadhuis of de kerk confetti of rijst over zich heen gegooid. Dit staat symbool voor het feit dat men het nieuwe paar voorspoed (en in sommige streken ook wel vruchtbaarheid) toewenst.

Bruidstaart

Ja, ook de taart heeft een betekenis: het is niet alleen lekker maar bijv. de gist in de taart staat symbool voor vruchtbaarheid.

Something old, something new, something borrowed, something blue and a six penny in your shoe.

ofte wel: iets ouds, iets nieuws, iets geleend en iets in het blauw en een stuiver in je schoen.

Volgens de beweringen zou je geen gelukkig huwelijk tegemoet gaan als je je niet aan bovenstaande regel houdt. Het blauw heeft te maken met: trouw, liefde, bescheidenheid en zuiverheid. De stuiver in je schoen staat voor financiële zekerheid (door eerlijk werken).

De bruid over de drempel dragen

Dit brengt voorspoed aan het paar. Het heeft te maken met het bijgeloof dat de demonen van de familie van de bruid de weg kwijt raken als de bruid over de drempel gedragen wordt.

De bruid weggeven

Tegenwoordig wordt de bruid weggegeven door haar vader. Waar het nú gaat om een teken van vertrouwen hebben in de aanstaande man en genegenheid naar zijn dochter toe, daar ging het vroeger puur om een zakelijke aangelegenheid: de

vader gaf zijn dochter weg in ruil voor een geldelijke vergoeding. Dit geldt in sommige landen en culturen nog steeds: daar wordt een bruid gezien als een handels-middel waar men vaak een flinke bruidsschat voor geeft.

In sommige gevallen geldt ook dat men blij is dat men zijn dochter kwijt is aan een man, want een dochter wordt door sommige culturen als minderwaardig gezien en dientengevolge ook zo behandelt.

Proosten op het nieuwe paar

Heeft te maken met bijgeloof: door het klinken van de glazen zouden de boze geesten bang worden en op de vlucht slaan.

Rammelende blikjes achter de auto

Ook weer een bijgelovig ritueel: bedoelt om de geesten die het geluk van het nieuwe bruidspaar in de weg willen staan te verdrijven.

Bruidsmeisjes

Ongelooflijk maar waar: ook hier hebben we te maken met een bijgelovig ritueel. Vroeger wilde men de bruid beschermen tegen geesten die het op haar gemunt zouden hebben, dus werden minimaal 2 bruidsmeisjes ingezet die zo veel mogelijk op de bruid moesten lijken om zo de geesten in de war te brengen. Bruidsmeisjes mochten niet getrouwd zijn. Trouw je voor de 2e keer dan mag je geen bruidsmeisjes meer hebben, dan behoort je een bruid-dame te hebben, die wel al getrouwd mag zijn. Als tegenhanger van de bruidsmeisjes zijn er natuurlijk de bruidsjongens. Het aantal bruidsjongens en bruidsmeisjes moest altijd in evenwicht zijn. De bruid bepaalt het aantal want zij kiest als eerste haar bruidsmeisjes (minstens 2 en maximaal 8).

Bruidsboeket

Vroeger was het een kruidentuiltje. Ook weer bedoelt om de kwade geesten bij de bruid weg te halen. Later werd het beschouwd als een teken van vruchtbaarheid.

Wittebroodsweken

Stamt uit de tijd dat bruiden geroofd werden van vijandige stammen. Om de familie van de bruid te ontwijken verstopte het pasgetrouwde stel zich een maand lang op een afgelegen plek. Later werd het zo dat het paar zich gedurende zes weken afzonderde om elkaar helemaal te leren kennen. In die periode werd vooral wit brood gegeten (een teken van luxe).

De witte duiven

Duiven zijn het symbool voor liefde en vooral ook trouw, tenminste losgelaten bij een huwelijk. Duiven schijnen monogaam te leven en daardoor symbool voor huwelijkstrouw. Veel culturen linken de duif aan trouw, liefde en ook moederschap. De duif was soms ook een attribuut van Venus, de Romeinse godin van de liefde, haar Griekse equivalent is Aphrodite. De beide dames vertegenwoordigden de liefde maar ook de sensualiteit en seksualiteit.

In de trouwzaal

Als het bruidspaar samen binnen komt loopt de bruid aan de rechterkant van haar aanstaande of van haar vader (of een ander die haar weggeeft).

De bruid neemt ook aan die kant van de bruidegom plaats. Als zij getrouwd zijn loopt zij aan de linkerkant van haar man. Dat gaat automatisch, want als ze omkeren staat ze vanzelf aan zijn linker kant.

Bij een huwelijk van gelijk geslacht is dat wel eens hilarisch. Dan wil de één niet het “mannelijke” of het “vrouwelijke” zijn in de relatie.

Waar komt het vandaan? Vroeger was men hier zeer strikt in. Als een man op straat liep en de vrouw naast hem liep aan zijn linkerkant, dan was zij zonder twijfel de echtgenote van de man. Als het een vriendin, zus of bijvoorbeeld een collega was, dan liep zij rechts. Zo kon men nooit de fout maken om iemand die niet de echtgenote was, wel zo aan te spreken.

‘Toon mij uw trouwring en ik zal u zeggen of u katholiek of protestant bent. Onzin? ‘Toch niet. Het dragen van de trouwring heeft door de eeuwen heen geleid tot streekgebonden of religie-gebonden gewoonten.

In Frankrijk, Schotland, Zweden of Italië wordt de trouwring aan de ringvinger van de linkerhand gedragen. Vermoed wordt dat

die keuze ooit gemaakt werd omdat het menselijk hart, de plek van de liefde en de trouw, het dichtst bij de linkerhand ligt.

In Vlaanderen blijkt de situatie extra ingewikkeld. In West- en Oost-Vlaanderen draagt men de trouwring links, in Antwerpen en Brabant rechts en in Limburg is er een mix. Waarom precies? Andere richtlijnen allicht vanuit de vroegere kerkprovincies.

Ongeveer drie eeuwen voor Christus besloten de Grieken dat de vierde vinger aan een hand verbonden is met het hart door de ader die er door stroomt. Deze ader werd gedoopt tot Vena Amori, de ader der liefde. En men stelde: met een trouwring om deze vinger is een huwelijk een gegarandeerd succes.

In Nederland dragen katholieken hun verlovingsring rechts en hun trouwring links. Bij protestanten is het net omgekeerd. Let wel: dit geldt alleen voor de oudere bevolking. Bij de jeugd is die keuze veel minder consequent.

Vaak krijg ik als ambtenaar de vraag “aan welke hand draag ik mijn ring?” Mijn vast antwoord hierop is altijd “daar waar hij het meest prettig zit!”

Etiquette trouwen

De etiquette over trouwen is wel wat verandert, maar dat wil niet zeggen dat de regels verandert zijn, de bruidsparen zelf houden zich niet meer aan de etiquette, dus worden het automatisch andere regels. Zo vroeg vroeger de man de vrouw ten huwelijk, nu vraagt 10% van de vrouwen de mannen ten huwelijk.

Maar nu een paar regels die misschien vergeten zijn.

- De bruid loopt rechts naast de bruidegom. Echter bij het verlaten van het gemeentehuis of kerk loopt de bruid links van de bruidegom. In de trouwauto zit de bruid ook rechts van de bruidegom.

- Het bruidsboeket wordt in de rechterhand gedragen. Een corsage voor de bruid/dames wordt gedragen aan de linkerzijde vanaf de schoudernaad met de bloemen naar beneden. Bruidegom/heren dragen de corsage ook aan de linkerzijde maar met de steeltjes naar beneden.
- Corsages. Voor gasten die voor de hele dag zijn uitgenodigd, zoals de directe familie, de getuigen en goede vrienden, zijn er meestal corsages.
  - Vrouwen dragen de corsages links, vrij hoog op de schouder met het steeltje schuin omhoog.
  - Mannen dragen de corsage op de linker revers met het steeltje naar beneden.

Voor de corsages geldt dat zij in overeenstemming zijn met het bruidsboeket. Corsages in verschillende kleuren is handig voor de vrouwelijke gasten. Zij kunnen dan een kleur kiezen bij de kleur van hun kleding.

- De bruidstaart wordt door het bruidspaar samen aangesneden en zij kunnen elkaar het eerste hapje tegelijkertijd geven. Dit moment is leuk om te vereeuwigen.
- Wie zit waar: Wanneer het bruidspaar aan alles wilt denken dan is er ook een tafelschikking en die zou met de grootste zorg samengesteld moeten worden. De hoofdgasten zijn (in volgorde) de nieuwste, de oudste, de belangrijkste! Eigenlijk 'de' mensen waarvoor het bruidspaar het etentje geeft! Een hoofdgast zit dan ook (de dame) rechts van de gastheer en (de heer) links van de gastvrouw.
- Het is ook gebruikelijk dat de bruidegom mede namens zijn vrouw (jawel!) de gasten verwelkomt of juist afscheid neemt en hen bedankt voor hun aanwezigheid en bijdrage. Geen must maar wordt wel op prijs gesteld.

Kleding etiquette

De kleding-etiquette rondom het huwelijk kan wel eens verwarrend zijn. Wat de gasten dragen is afhankelijk van de kleding van het bruidspaar.

- Draagt de bruid een lange witte jurk dan dragen de vrouwelijke gasten een mantelpakje.
- Draagt de bruidegom een jacquet, dan dragen zijn beste vrienden, zijn vader, de getuigen en de mannelijke ceremoniemeester ook een jacquet.

Gasten die alleen zijn uitgenodigd op de receptie kiezen voor een feestelijke jurk en een mooi donker pak. Is er sprake van een minder traditioneel huwelijk dan mag de kleding van de gasten wat informeler zijn. Heeft het bruidspaar bepaalde kledingwensen, dan vermelden zij dat meestal op de uitnodiging.

'Black tie' betekent dat de heren in smoking worden verwacht en de dames in cocktail, als je tradities handhaaft. Tegenwoordig mag ook lang bij smoking. 'White tie' betekent voor de heren een rokkostuum en voor de dames avondtoilet. 'Tenue de ville' is minder formeel: een mooi donker driedelig pak en een mantelpak of jurkje is dan de keuze. 'Pink Tie' is het minst formeel, een ieder is vrij in zijn keuze, het maakt niet uit.

De moeder van de bruid heeft overigens de eerste keuze. De moeder van de bruidegom past haar kledingkeuze aan, net als de andere vrouwelijke gasten.

Een paar leuke weetjes

Gemiddeld zitten er in Nederland 435 dagen, zo'n 14,5 maanden, tussen het huwelijksaanzoek en de huwelijksdag. In 90% van de gevallen verricht de man het huwelijksaanzoek en 1 op de 10 keer doet de Hollandse vrouw dit. 42% van de vrouwen huilt bij het huwelijksaanzoek en bij 69% van de huwelijksaanzoeken ging de man op zijn knieën (de traditionele manier om een vrouw ten huwelijk te vragen). (Bron: NTBO, Nederlandse Trouwbranche Organisatie)

Huwelijksrituelen in de wereld

Een vrouw en man die samen het leven willen delen, gaan vaak trouwen. Ze beloven dat ze elkaar trouw zullen blijven. Gelovige mensen vinden het belangrijk om daarbij Gods zegen te vragen.

Het huwelijk is van groot belang voor het voortbestaan van het volk. De gemeenschap heeft er belang bij dat het vruchtbaar is. Hier komen een aantal huwelijksrituelen vandaan, zoals het strooien met rijst, graan of confetti (symbolen voor zaad). Ook is er altijd wel een spreker die de hoop op een rijke kinderschare uitspreekt. Chinezen leggen vruchten op de vier hoeken van het bruidsbed, bij Moslims in Oost-Europa wordt een jongetje over het bruidsbed gerold. Vruchtbaarheid is altijd geassocieerd met economische welvaart. Vruchtbaar land betekent tenslotte ook rijkdom.

Lustcontrole wordt uitgedrukt in de huwelijksrituelen die de exclusieve eenwording van het paar benadrukken. Ringen worden uitgewisseld, niet alleen in Europa, maar ook in India en delen van Afrika. De ring is daar symbool van eeuwige verplichting.

Het op elkaar leggen van de handen, zoals men in Ethiopië, Nieuw-Guinea, en het oude Rome deed, wordt soms benadrukt door het samenbinden van de handen met een doek (Portugal), garen of een ketting (Sri Lanka).

Kerk

Een christelijk bruidspaar trouwt in de kerk, zodat God getuige is van de belofte die ze elkaar geven. De pastoor of dominee leest de trouwbeloften voor en de bruid en bruidegom beloven elkaar trouw te blijven en goed voor elkaar te zorgen. Als teken daarvan geven ze elkaar een ring. Daarna knielen ze op een bankje voor in de kerk. De pastoor of dominee legt de handen op hun hoofd en vraagt Gods zegen voor het huwelijk. Als het paar uit de kerk komt, wordt vaak met rijst of

confetti gegooid. Later snijden bruid en bruidegom samen de bruidstaart aan.

Eten en drinken

Ook eten is een veel voorkomend huwelijksritueel om de eenheid van het echtpaar te benadrukken. Bij sommige Indiaanse stammen in Amerika was dit het enige wat er gebeurde. Zij maakte wat eten voor hem klaar en dan werden ze als man en vrouw beschouwd. Bij ons is een trouwpartij zonder diner onvoorstelbaar.

Ook het drinken, vaak uit eenzelfde beker, symboliseert de eenheid van het paar. In het oude China werd een meloen in twee helften gesneden, waaruit het bruidspaar dronk. Dan pas waren zij één lichaam. De Russische kerk schrijft de priesters voor dat ze wijn en water moeten mengen in een zilveren opscheplepel, waaruit het paar om de beurt drie keer drinkt, opdat de man en de vrouw alles in vreugde en verdriet zullen delen.

Nog een manier om de publieke eenwording van het paar, hun exclusieve monogame relatie, te benadrukken is het openbaar bewijzen van hun seksuele band. Tot aan de achttiende eeuw was in Duitsland het huwelijk pas geldig als getuigen het paar in één bed hadden zien liggen. In Zweden moest het paar zich in aanwezigheid van de gasten uitkleden.

Bij de Bantoes vond de geslachtsdaad in aanwezigheid van de bruiloftsgasten plaats. Het zal duidelijk zijn dat dit soort huwelijksrituelen helemaal niet op seksuele vrijheid of losbandigheid wijst (zoals bezoekers vaak dachten), maar integendeel de seks aan het monogame huwelijk en het voortbrengen van nageslacht koppelen, en aldus juist de angst voor ongebreidelde seks bezweren.

Angst voor boze krachten

Een rij luid toeterende auto's vormt een eigentijdse bruidsstoet van Surinamers of Turken in de stad.

Amerikanen mogen het jonge paar graag blikjes en ander rammelend spul achter de auto binden. In Siberië en Marokko, vroeger ook in Engeland, schoot men geweren af, in China pijlen. Al dit lawaai en geweld dient om boze geesten af te schrikken.

Religieuze rituelen hebben eenzelfde functie. Ze zijn dus bijna altijd onderdeel van het huwelijk in de meerderheid van de culturen op de wereld.

In heel Europa kwam de Katholieke priester met wierook de boze geesten uit de slaapkamer van het bruidspaar verjagen. Andere manieren om zich te beschermen tegen de invloed van boze geesten is het sluiëren van de bruid, of het dragen van een parasol, een baldakijn of doek boven het bruidspaar of het door hen onder een haag van takken, zwaarden of geweren door lopen. Aangezien het gevaar ook van onderen kan komen, bedekt men de grond (de rode loper op de trap van de Engelse kerk), wordt het paar soms gedragen (indianen in Guatemala) en draagt de bruidegom de bruid over de drempel (iets wat over de hele wereld voorkomt).

Huwelijksritueel: over de bezem springen

De bruidegom hoort bevallig de bruid over de drempel van haar nieuwe woning te tillen. Zo is onze traditie en die van heel veel Westerse landen. Men denkt dat onder de drempel geesten zich schuilhouden. Toch kennen vele culturen andere tradities.

Bijvoorbeeld “jumping the Broom” of “over de Bezem Springen” is een traditie die bij steeds meer Afro-Amerikaanse koppels tijdens de huwelijksceremonie uitvoeren. De bezem staat symbool voor het wegvegen van het oude en het verwelkomen van het nieuwe. Het maakt niet uit hoe mooi versierd of doodeenvoudig de bezem is. Belangrijk is dat alle gasten dit huwelijksritueel aanschouwen en weten wat er gebeurt. Terwijl de ceremoniemeester vertelt over de traditie van het vegen, houden bruid en bruidegom samen de bezem vast en vegen een cirkel om zich heen. Daarna leggen ze samen de bezem op de grond, houden elkaars handen vast en springen.....letterlijk en figuurlijk!

Turkse huwelijksrituelen

Huwelijksaanzoek

In Turkije is het zo dat het huwelijksaanzoek door de ouders of familie van de man wordt gedaan. Over het algemeen past het niet als de man alleen het huis van zijn aanstaande vrouw bezoekt. Wanneer ze voor de eerste keer bij elkaar komen praten de ouders met elkaar. Het is gebruikelijk een bosje bloemen en/of bonbons mee te nemen. Het meisje moet (dat hoort zo) de koffie uitdelen, zodat haar aanstaande schoonouders haar behendigheid en haar schoonheid kunnen zien. Er wordt gezellig gekletst, gegeten en gedronken. Wanneer beide kanten het eens zijn, kan gelijk begonnen worden met afspraken over hoe en wat. Soms willen de ouders van het meisje nog even nadenken en uitzoeken of dit werkelijk de juiste toekomstige partner zal zijn. De achtergrond van de man, maar ook van de ouders worden vaak eerst uitgezocht. Het moet tussen de man en vrouw klikken, maar ook tussen beide ouders. Soms volgen er meerdere bezoeken bij het meisje thuis, waarna pas een echte beslissing wordt genomen. De voorkeur is vaak iemand uit dezelfde regio (in Turkije) en iemand van hetzelfde geloof. Dezelfde regio en hetzelfde geloof betekent namelijk dezelfde tradities. Tegenwoordig wordt het meisje ook gevraagd of zij er mee instemt. Zo niet, gaat het niet door.

De bruidsschat

De bruidsschat is een huwelijksgift en speelt (nog) een belangrijker rol bij een Turks (Islamitisch) huwelijk. Het gaat hier met name om geld, goud of vastgoed. De hoogte van de bruidsschat wordt bepaald door onderhandelingen tussen de familie van de bruid en de familie van de bruidegom. De bruidsschat is een huwelijksgift van de bruidegom aan de bruid (niet aan haar familie). Vroeger werd een zeer hoog bedrag gevraagd, wat zelfs onmogelijk was voor de bruidegom (vooral in gebieden waar armoede heerst). Tegenwoordig doet men er wat makkelijker over, maar het blijft een traditie. Er moeten hierover duidelijk afspraken gemaakt voor de bruiloft begint.

Verloving

Nadat het huwelijk door beide ouders zijn ingestemd kan de verloving beginnen. Er volgen dagen met inkopen. Het meisje gaat samen met haar aanstaande partner, in aanwezigheid van familie, de stad in om kleding uit te zoeken voor de verlovingsdag. Bij de juwelier worden gouden ringen gekozen.

De ringen en het lintje

Op de verlovingsdag is de vrouw en man mooi gekleed. De ringen worden aan een lint vastgemaakt en dan mogen ze elkaars ringen over de vinger schuiven. Voordat het lintje geknipt kan worden is het gebruikelijk dat de imam (of een andere vertegenwoordiger) een paar goede woorden doet. De schaar wordt op een versierd dienblad gebracht en vervolgens wordt het lint geknipt. Meestal wordt dit gedaan door een imam of een opa (familie oudste) gedaan.

Tegenwoordig zie je steeds vaker dat een broer of ander familielid van het meisje het lint doorknipt. Wanneer het lintje verbroken is, betekent het dat de aanstaande partners verloofd zijn. De gasten krijgen een mooi versierd zakje met snoep als aandenken.

Verlovingsfeest wel of niet?

Op het platteland en in armoedige gezinnen wordt het niet echt uitgebreid gevierd. Toch wordt wel vaak lokum (Turks fruit) met een koekje en limonade aangeboden. Soms wordt het gevierd met de trom en trompet. Er wordt dan gedanst en niet te vergeten de belangrijke Turkse volksdans: halay. Wanneer het mooi weer is, wordt dit vaak buiten gedaan.

In de steden wordt de verloving over het algemeen wel uitbundig gevierd. Soms wordt er een zaal gehuurd, maar het kan ook gewoon bij het meisje thuis. Tijdens het verlovingsfeest worden er geschenken gegeven aan de toekomstige bruid en bruidegom.

De tijd tussen verloving en de bruiloft duurt over het algemeen enkele maanden tot een jaar. Heel soms, i.v.m. de kosten, vindt de verloving en de bruiloft tegelijkertijd plaats. Het is dan één groot feest.

Trouwen voor de Imam.

In Turkije hebben de moslims een verplichting om voor de Imam te trouwen. Het geldt als een verbintenis tussen de man en de vrouw. Deze religieuze huwelijksluiting is niet hetzelfde als een kerkelijk huwelijk in Nederland. Het verschil is namelijk dat de Imam vaak gewoon naar het huis van de bruid of bruidegom gaat. Het duurt overigens veel korter, namelijk ongeveer 10-15 minuten. Naast de uitwisseling van aanbod en aanvaarding en het vaststellen van de bruidsgave, wordt soms uit de Koran gereciteerd of wordt een kort gebed opgezegd. Zowel bruid als bruidegom worden drie keer gevraagd met het huwelijk in te stemmen. Vaak wordt er een huwelijksdocument opgesteld, met daarin o.a. de bruidsgave. Hierin staat de wens van de bruid (meestal geld, goud of een vastgoed), voor als de bruidegom later het huwelijk verbreekt.

De Turkse bruiloft; 3 dagen feest!

Een Turkse bruiloft duurt over het algemeen drie dagen. In sommige streken in Turkije iets langer, maar de volgorde is het zelfde. De bruiloft kan plaatsvinden in een grote zaal, thuis of in de moskee. Een Turkse bruid kleedt zich in een westerse, witte trouwjurk, voorzien van sluier en (en vaak) sleep.

Twee hulp-personen (in het Turks: Sađdıç)

Vóór de bruiloft moeten zowel voor de bruid als de bruidegom een persoon zijn die hen begeleidt. Meestal kiezen ze voor een pas getrouwd stel en vaak zijn het familieleden of goede kennissen. De man loopt met de bruidegom mee en de vrouw met de bruid. Overal waar ze naar toe gaan, gaan ze dan samen. Samen naar de kapper, samen shoppen, samen naar de fotograaf etc. Het doel is eigenlijk hulp aanbieden aan de toekomstige partners. Ze leggen bijvoorbeeld uit wat ze moeten doen en wanneer. Ze geven als het ware steun en dienen ter bescherming. Zij dienen ook als een soort getuigen. Ze hebben een

speciale gereserveerde stoel naast de bruid en bruidegom op de bruiloft. Zij zijn de hele bruiloft en alle dagen vooraf aanwezig tot aan de huwelijksnacht. Daarna blijven het meestal hele goede vrienden van de bruid en bruidegom.

DAG 1: Bezichtigen van de bruidskist

De bruidskist is gebruikelijk bij een bruiloft. Dit zit boordevol met borduursels, tafellakens, gehaakte kleedjes, versierde handdoeken etc. Vaak heeft de bruid dit zelf met de hand gemaakt. De bruidskist wordt uitgesteld bij de bruid thuis. De bruiloftsgasten kunnen een kijkje komen nemen. Een deel v.d. bruidskist wordt gegeven aan de ouders en familieleden van de bruidegom, als geschenk.

DAG 2: Henna-Feest

Het Henna-feest (in het Turks: Kina Gecesi) is altijd één dag voor de bruiloft. Henna hoort bij de Turkse bruiloft. Henna is het symbool voor geluk en bescherming. Het is ook een oude traditie om aan te tonen dat het meisje "vrouw" wordt. Het Henna-Feest begint vroeg in de avond en eindigt tegen de nacht.

Henna (Lawsonia Inermis) is een kleine boom die in vele warme landen groeit. De bladeren van de struik worden gedroogd en vermalen tot het voor ons bekende groene poeder. Henna kleurt oranje-rood als het op de huid wordt aangebracht. Het bindt zich met de keratine in de huid. Henna wordt in Oosterse landen vaak gebruikt voor het kleuren van het haar en voor het Henna-Feest. Tegenwoordig bestaat er zwarte henna en wordt henna ook vaker gebruikt in de Westerse wereld. Denk maar eens aan de tatoeages en body-paint.

Bij de bruid thuis

Het Henna-Feest wordt veelal bij de bruid thuis gevierd onder de vrouwen. De aanstaande bruid is mooi opgemaakt, het

haar is in model gebracht en draagt een mooie avondjurk. Kortom ze ziet er schitterend uit, omdat het vandaag haar laatste dag is voor de bruiloft.

Op het Henna-Feest wordt er echt feest gevierd onder de vrouwen. Veel muziek, dansjes, lekkernijen, etc. Dit is de laatste avond van de bruid, waarop ze in haar ouderlijk huis zal verblijven. Het is dan vaak ook een emotionele tijd voor de moeder, maar ook voor de bruid. Vanaf morgen moet de bruid zich meer thuis voelen bij haar man en zijn familie!

Halverwege het Henna-Feest komen de moeder, zussen, tantes, nichten en vriendinnen van de bruidegom aan de deur van de bruid. Ze komen het Henna aanbrengen. Het is dan avond en het licht gaat uit. De meisjes (meestal vriendinnen van de bruid) gaan in een kring staan met in hun handen een brandend kaarsje. De kaarsjes zijn vaak in balletjes henna gedrukt (zoals klei). Ze zingen liedjes en lopen om de bruid heen.

De bruid heeft een rode sluier over haar hoofd heen. Daarna brengt een familielid van de bruidegom het Henna aan op de handen (en vaak ook voeten) van de bruid. Het Henna moet even inwerken en zodoende worden de handen en voeten bedekt met. (vaak in het rood). De rode sluier gaat eraf en er wordt verder gefeest. De vriendinnen en familieleden van de bruid houden haar meestal de hele avond gezelschap.

Bij de bruidegom thuis.

Mannen verzamelen zich bij de bruidegom thuis of soms ook bij de bruid, maar dan wel in een aparte ruimte. De bruidegom krijgt een groene sluier over zijn hoofd. Bij de bruidegom wordt ook Henna aangebracht op de hand. Ook de bruidegom viert onder zijn vrienden, neven en andere familieleden een beetje feest. Er wordt gedanst en gegeten onder het genot van muziek. Dit is vaak bij de bruidegom thuis. Er is een Imam aanwezig die d.m.v. Koranrecitatie het bruidspaar geluk, vruchtbaarheid en gezondheid wenst.

In Nederland wordt vaak een zaaltje gehuurd om het Henna-Feest te vieren, veelal alleen voor de vrouwen. Soms zijn de mannen erbij, maar ze zitten meestal apart. Wanneer het henna aan wordt gebracht zijn de bruid en bruidegom wel vaak naast elkaar. Nadat het henna is aangebracht, gaan ze samen dansen.

DAG 3:

De Bruiloft

Dit is een drukke vermoeiende dag voor zowel de bruid als bruidegom. De bruiloft begint vaak s 'avonds en eindigt tegen de nacht. Al vroeg in de middag moet de bruid naar de kapper, waar ze mooi wordt versierd. Make-up, de bruidsjurk, kroontje, sluier etc. Soms wil de bruid met haar hoofd bedekt verschijnen. Ook dan zorgt de kapper voor een mooie verwikkeling van de doek om het hoofd. Meestal gaat het bruidspaar nog even naar een fotograaf om mooie trouwfoto's te laten maken.

Het lint om het middel (Belangrijk!)

Als teken van haar maagdelijkheid zal de vader of broer van de bruid haar een rood lint om het middel knopen. Dit gaat volgens een ritueel. Met deze plicht laten ze zien dat het meisje "maagd" het huwelijk ingaat. In Turkije en zeer belangrijke kwestie!

Versierde auto

Ondertussen wordt een auto versierd, waarin de bruid en bruidegom naar de zaal worden gereden. In Turkije wordt er ook nog na de bruiloft een toer gemaakt met de versierde auto. Vaak zie je de voorletters van de bruid en bruidegom op de achterraut van de auto.

Turkse bruiloften kennen vaak zeer veel gasten. Zowel familie, vrienden en kennissen van de bruid en bruidegom zijn uitgenodigd.

Bruiloft in een zaal.

Er wordt een (grote) zaal gehuurd, omdat er veel mensen zijn uitgenodigd, die vaak met hun hele gezin komen. Het is vaak een overvolle zaal vol met volwassenen, jongeren en kleine kinderen. Meestal veel drukker dan verwacht. Een tip is dus om op tijd aanwezig te zijn!

Voor de bruid en bruidegom is een aparte tafel versierd. Voor de naaste familieleden is meestal een tafel gereserveerd dichtbij de versierde tafel.

De ouders van zowel de bruid als bruidegom verwelkomen de gasten en staan bij de ingang te wachten. De bruid en bruidegom komen later. Er is een muziekband die de hele avond zal zorgen voor de muziek. In het midden wordt een ruimte opengelaten waar de mensen kunnen dansen.

Een uur later, na aanvang, komen de bruid en bruidegom in de versierde auto aan bij de zaal. Bij de ingang staan jonge meisjes en vrouwen die met hun armen omhoog een boog vormen. De bruid en bruidegom moeten onder deze boog door de zaal binnenkomen. Meestal begeleid door live muziek.

Het licht is vaak gedimd en er speelt een romantisch lied waarop de bruid en bruidegom hun eerste dans doen. Al gauw wordt de ruimte helemaal gevuld met de gasten die zin hebben om te dansen.

Koffie, thee, frisdrank, nootjes, hapjes en soms een volledige maaltijd worden aangeboden tijdens de bruiloft. Een cameraman en fotograaf zorgen ervoor dat alles vastgelegd wordt.

Een Turks paar dat in Nederland trouwt tijdens hun huwelijksfeest zal veelal eerst dansen en daarna pas trouwen.

De bruidstaart

De bruidstaart (vaak 5-6 lagen) wordt binnengereden op een daverend muziekrilme. De bruid en bruidegom worden geroepen om de taart aan te snijden. Ze mogen elkaar een hapje geven van de taart. Vóóordat de mes over de taart gaat wordt het vaak tegengehouden door de bediener v.d. zaal. "het mes snijdt niet!" wordt dan geroepen. Dat betekent dat er geld nodig is om hem scherp te krijgen. Heel raar, maar dat is een traditie in Turkije. Papiergeld wordt dan op de taart geplakt net zolang tot de kok er tevreden mee is. Hiermee moet uitgekeken worden, want soms loopt het bedrag wel erg op. Dan moet er op een gegeven moment ingegrepen worden. Het geld gaat namelijk naar de zaalverhuurder. In Nederland wordt het niet gedaan, maar in zalen in Turkije komt het bijna altijd voor.

Huwelijksgiften

Tegen het einde van de bruiloft wordt de bruid en bruidegom weer naar voren geroepen op het podium. Nu kunnen de geschenken worden gegeven. Vaak is dat in de vorm van geld of goud. Eerst zijn de naaste familie van de bruid en bruidegom aan de beurt en later pas de andere gasten. De bruid krijgt heel veel gouden sierraden als geschenk. De kettingen en armbanden worden omgedaan en de kleine muntvormige goud wordt, net zoals het geld, aan de bruidsjurk gespeld. Bij de bruidegom precies hetzelfde. Alle geschenken worden door iemand in de microfoon gesproken zodat iedereen hoort wie wat heeft gegeven. Ook is het belangrijk voor later (alles wordt vastgelegd op film of papier) want in de toekomst moet het aanstaande paar niet een minderwaardig geschenk teruggeven als iemand van de aanwezige gasten gaat trouwen.

Na afloop van de bruiloft neemt de bruid afscheid van haar ouders, familie en vrienden. Het bruidspaar stapt in de

versierde auto op weg naar het huis van de bruidegom. Voordat ze naar huis gaan rijden er vaak vele auto's toeterend achter de versierde auto aan. In Nederland kan dat vaak niet, omdat het vaak laat in de avond is en het storend is voor omwonenden. In Turkije is het heel gebruikelijk.

Bruiloft op het platteland

Op het platteland wordt de bruiloft iets anders gevierd. De volgorde blijft hetzelfde, maar omdat het thuis of buiten (in de zomer) wordt gevierd is er vaak geen bruidstaart aanwezig. Er is wel muziek waarop gedanst kan worden, maar de trom en trompet zijn hierbij de belangrijkste instrumenten. Vaak hebben de mensen niet het geld ervoor om een zaaltje te huren en het uitbundig te vieren. Dan wordt het gewoon in en rondom het huis gevierd. Natuurlijk zijn er huwelijksgiften als geld en goud, die horen er nou eenmaal bij.

Bruiloft in de moskee

De bruiloft in de moskee is heel anders dan een normale bruiloft. Mannen en vrouwen zitten gescheiden. Er is geen muziek en er wordt niet gedanst. Er wordt gereciteerd uit de koran en er worden religieuze liederen gezongen. Streng Islamitisch opgevoede mensen maken hier vaker gebruik van. Tegenwoordig willen ook meisjes met een hoofddoek gewoon in een zaal trouwen; een gewone bruiloft met muziek en dans.

Hand kussen.

Meestal een week na de huwelijksnacht, gaat het nieuwe echtpaar het huis van de ouders van de echtgenote bezoeken. De ouders van de echtgenoot hebben ze meestal al eerder gezien. Ze moeten als onderdanige de hand kussen van de ouders. Dat is nou eenmaal een traditie in Turkije. Door de hand te kussen vertoon je respect. Elke keer wanneer ze elkaars schoonouders ontmoeten, wordt aan het begin hand gekust. Sommige moderne ouders hebben dat liever niet elke keer, maar er zijn families waarin dat heel normaal is.

Als een Turks stel in Nederland trouwt zullen ze veel rituelen terug laten komen in hun ceremonie. Steeds vaker wordt tijdens het bruiloftsfeest het jawoord gegeven voor de ambtenaar van de burgerlijke stand. Wat je terug ziet komen is het rode lint, de trom en trompet, de bruid is vaak gesluierd, en soms zitten ook de ringen met een rood lint aan elkaar vast. Na het jawoord gaat de bruid met haar hak op de voet van de bruidegom staan. Hiermee laat ze zien dat ze de baas in huis is.

Marokkaanse huwelijksrituelen

Een Marokkaanse bruiloft wordt twee of drie dagen gevierd. Omdat dit zolang duurt, zijn de meest Marokkaanse bruidsparen vooraf al voor de Nederlandse wet getrouwd, maar wonen ze nog niet samen in een huis. Dit burgerlijk huwelijk wordt zeker 6 maanden voor de echte bruiloft gesloten, zodat het bruidspaar alle tijd heeft om de Marokkaanse bruiloft voor te bereiden. Zo'n bruiloft bestaat uit drie delen, vandaar ook de drie dagen voor het huwelijk worden uitgetrokken.

Dag 1: Hennadag

Henna wordt in veel islamitische landen gezien als krachtbron. Zo zou het kwade geesten buiten houden, waardoor de bruid met een gerust hart het huwelijk in kan. Daarnaast wordt de henna gebruikt als versiering voor de handen en de voeten. Dit kan gewoon opgesmeerd worden, maar er zijn tegenwoordig ook schoonheidssalons die de meest prachtige versierselen kunnen maken door gebruik te maken van een kleine injectiespuit zonder naald. Het resultaat is verbluffend. In Marokko heeft men de gewoonte om de bruid 5 dagen voor de bruiloft naar de hammam te brengen. Dit is een hele ceremonie waar oudere vrouwen uit de familie en eventueel ook nieuwsgierige buurvrouwen de bruid vergezellen om haar te wassen.

De Henna avond

's Avonds wacht hen de beruchte henna-avond op. Een avond die verloopt in een intieme kring, waarin de bruid en de bruidegom centraal worden gesteld te midden van hun familieleden en kennissen.

De bruidegom

De bruidegom draagt een witte Jellaba met daarover een witte "Serham", dit is een soort cape met daaronder platte puntschoenen. Om zijn pink krijgt hij een touwtje met doorheen een zilveren muntstuk. De bruidegom wordt daarna stap voor stap naar buiten geleid. De vrouwen schreeuwen de "joeojeoejoejoe" kreten en de mannen zingen hierna weer de Arazik. Dit wordt 7 maal herhaald in sommige families, en bij anderen dan weer eenmaal. Hierna krijgt de bruidegom henna rond zijn pink.

De Bruid

Ze draagt een wit kledingstuk met daaronder witte mouwtjes. Haar haar draagt ze los, met een scheiding (of twee vlechtjes), en om haar hoofd (voorhoofd) hangt men een zilveren muntstukje (door een touw heen). Daarover bevestigt men een kort hoofddoekje. Tenslotte krijgt de bruid een lange sluier (Rejza) over haar hoofd en gezicht; dit was vroeger bedoeld zodat de mensen haar niet zouden zien huilen, bij het aanbrengen van de Henna. Wit staat voor reinheid (zeker weten dat ons bruidje rein is na de schrobactie)

Op de plaats waar de bruid plaats neemt wordt een mooie witte doek gelegd. Traditiegetrouw draagt de bruid op een henna avond geen make-up, hoewel dit niet bij elke familie van toepassing is

Dag 2: De feestdag trouwdag

Op de tweede dag is de officiële trouwdag. Op deze dag draagt de bruid een "gewone" bruidsjurk, zoals je deze in elke bruidswinkel kunt kopen. Samen met haar aanstaande man gaan zij foto's maken. Vervolgens gaan ze naar de feestlocatie, waar ze, begeleid door traditionele zang en muziek, getoond wordt aan de gasten. De bruid en bruidegom gaan hiervoor zitten op speciale koningsstoelen. Vervolgens gaat de bruid zich omkleden en wordt het hele ritueel herhaald. Dit kan drie, vier, vijf keer zijn.

Elke keer draagt de bruid een andere jurk, geheel in Marokkaanse traditie. Dit zijn vaak rechte jurken, rijkelijk versierd, die met een riem op maat gemaakt worden. De gedachte hierachter is dat, hoe meer jurken de bruid draagt, hoe groter de bruidsschat zal zijn.

Aan het eind van de dag draagt ze dezelfde jurk die ze ook aan het begin van de dag draagt. Op dat moment worden de ringen uitgewisseld. Het bruidspaar zal een aantal vragen gesteld worden, waaronder ook de vraag of de bruid een bruidsschat heeft ontvangen. Zo'n bruidsschat, bestaande uit een geldbedrag, is verplicht bij een Marokkaanse bruiloft. Het geld dat de bruid krijgt, dient zij aan zichzelf te besteden, dus bijvoorbeeld aan sierraden of kleding. Het is verboden om het geld uit te geven aan huishoudelijke apparaten of andere zaken voor in en om het huis. Een bruidsschat is een teken

van de bruidegom dat hij zijn bruid zelfstandigheid geeft. Daarna snijdt het verse bruidspaar de bruidstaart aan. Daarbij wordt melk en dadels gegeven, wat staat voor reinheid, maagdelijkheid en de dadels voor vruchtbaarheid. Bij het sluiten van het huwelijk dient de vader van de bruid aanwezig te zijn. Zonder toestemming van de vader kan er niet getrouwd worden. Dit wil echter niet zeggen dat er uitgehuwelijkt wordt. Dit is al vele jaren bij wet verboden.

Vervolgens is het de rest van de avond feest met traditionele muziek, hapjes en drankjes.

Dag 3: De laatste dag

De laatste dag van de bruiloft is de dag waarop de Marokkaanse bruid haar ouderlijk huis verlaat en gaat wonen bij haar man. Dit kan onderdeel uitmaken van de bruiloft, maar dat hoeft niet.

Japanse huwelijksceremonie

In Japan kent men nog steeds de 'o-miai' (een gearrangeerd huwelijk). Eigenlijk heet de formele bespreking tussen de twee betrokkenen 'miai' en een huwelijk dat hieruit ontstaat noemt men dan 'miai kekkon' ('kekkon' betekent 'huwelijk'). Daarnaast kent men het huwelijk uit liefde, de 'ren-ai' (dit woord bestaat uit twee karakters, die beide iets met liefde betekenen). Een dergelijk huwelijk heet dan 'ren-ai kekkon'. Bij een 'o-miai' wordt, meestal door de ouders, iemand in de arm genomen om een partner voor de dochter of zoon te zoeken. Zo'n koppelaar wordt 'nakôdo' (relatiepersoon) genoemd en is vaak een kennis. Als iemand gevonden is (waarbij gekeken wordt naar hobby's, werk, afkomst, sociale status van persoon en van ouders etc.) wordt een ontmoeting geregeld (de 'o-miai'). Hierna kunnen beide partijen alsnog afzien van verdere ontmoetingen. Er is dus geen verplichting.

Tegenwoordig komt een dergelijk huwelijk minder vaak voor dan vroeger maar toch schijnen nog ongeveer 10% van de huwelijken gearrangeerd te zijn, weliswaar voornamelijk op het platteland, terwijl dit in 1940 nog bijna 70% was. De gemiddelde leeftijd waarop men trouwt stijgt ook in Japan. In 1950 was de man gemiddeld 26 jaar en de vrouw bijna 24. In 1995 was dit 30,5 resp. 27 jaar. Daar tegenover staat dat het aantal scheidingen ook daar toeneemt. Waren dit er ruim 69.000 in 1960, in 1997 waren dit er ruim 222.000.

De trouwceremonie zelf kan op boeddhistische, shintô of christelijke wijze plaatsvinden en de gekozen ceremonie kan helemaal los staan van de eigen religie van het bruidspaar. Bij een shintôceremonie zorgt een shintôpriester voor de religieuze reiniging, de trouwgeloften en het uitwisselen van de ringen. De bruid draagt een speciale trouwkimono (uchikake) en heeft een soort muts op, de "tsuno kakushi". Deze tsuno kakushi bedekt de hoorntjes van jaloezie van de vrouw. De bruidegom draagt meestal een donkere kimono (montsuki) met daaronder een onderkimono (hakama). "San san kudo" is een ceremonie bij de trouwgeloften waarbij 3 keer een kopje sake wordt uitgewisseld en gedronken.

Na de ceremonie is er dan een receptie in een duur hotel voor heel veel gasten. Een probleem is dat iemand zich ontzettend beledigd kan voelen als hij of zij niet wordt uitgenodigd. Het selecteren en uitnodigen van de gasten is daardoor een zeer delicate aangelegenheid. De gasten leggen hun cadeau, een "shûgi bukuro", een envelop met inhoud, op de receptietafel neer. Een shûgi bukuro wordt omwikkeld met strengen van goud- en zilverpapier die niet uit elkaar zijn te halen en symboliseren een lang en gelukkig huwelijk. Tijdens de receptie verwisselt de bruid een paar maal van kleding.

Vlinders loslaten bij een huwelijk is een oud gebruik in Japan. Vlinders zijn daar een merkteken voor geweldige momenten in het leven. Soms wisselen de bruid en bruidegom papieren vlinders uit, deze zouden de pasgehuwden op hun vleugels naar het geluk brengen.

Japanners zullen bij hun ceremonie in Nederland elkaar niet zoenen. Dat doen zij niet in het openbaar.

Joodse huwelijksrituelen

Voor joodse gelovigen is het huwelijk heilig. Het is zo'n bijzondere dag, dat het bruidspaar vanaf de vroege morgen vast. Pas na het huwelijk eten en drinken ze weer. In de synagoge is een choepa gemaakt. Dat is een baldakijn, dat het toekomstige huis voorstelt. Als het bruidspaar onder de choepa staat, houdt de rabbijn een toespraak. Een rabbijn is een joodse godsdienstleraar. Hij leest de huwelijksakte voor. Daar staat in dat de bruidegom zijn vrouw een huis, voedsel, bescherming en liefde moet geven. God wordt gedankt en geloofd. Er wordt wijn gedronken. Het bruidspaar krijgt twee keer een slokje wijn te drinken, uit de levensbeker die door een van hun ouders wordt aangereikt. Wijn is het teken van leven, van vreugde en van verdriet. De bruidegom gooit hierna een glas kapot (scherven brengen geluk), volgens de traditie zijn de scherven een herinnering aan het onvolmaakte in de wereld. De vrienden en familie roepen: *Mazzel tov!* Dit betekent: veel geluk! Bij het feest erna wordt uitbundig gedanst, waarbij de bruid en bruidegom met stoel en al omhoog getild worden.

De bruid is gesluierd. Dat heeft tevens een diepe symbolische betekenis; het is alsof de bruidegom en de bruid tegen elkaar zeggen: "onze band gaat dieper dan wat het blote oog kan waarnemen".

Ook zegt men dat het bedekken van de bruid een uitdrukking is van haar ingetogenheid.

De ring symboliseerde dat de man tegen zijn vrouw zegt dat hij haar aanstelt over zijn nieuw te bouwen huishouden. In de ring zit volgens traditie geen steen.

Ook tijdens onze huwelijksceremonies wordt vaak aan Joodse traditie gedaan. Na het jawoord trapt de bruidegom een glas stuk. Dit glas zit in een doek, zodat de scherven niet overal heen vliegen.

*Het glas wordt gebroken ter herinnering aan de verwoesting van de Tempel en de gevallen toestand van Jeruzalem. Zodra hij het glas heeft stuk getrapt roept iedereen, inclusief de ambtenaar, *Mazzel tov!**

Hindoe huwelijksrituelen

Het Hindoehuwelijk is een kleurrijke gebeurtenis, waarbij familie, kennissen en vrienden thuis bij de bruid de bruidegom opwachten, die in een feestelijke optocht naar het huis van zijn bruid trekt. Na het religieuze huwelijk woont het echtpaar samen, in afwachting van het burgerlijk huwelijk.

De bruid zit in een aparte kamer, van waaruit zij drie keer haar ja-woord geeft in het bijzijn van de getuigen en de Wakil (representant /familielid van de bruidegom). Haar geloof bevestigt zij door de Kalas (geloofsartikelen) op te zeggen. Uiteindelijk geeft de bruid aan wat het bedrag is van de bruidsschat die de bruidegom moet betalen. Een ander ritueel is dat de vrouw symbolisch wordt vastgebonden aan de man.

Het huwelijksfeest duurt enkele dagen omdat er verschillende rituelen zijn die moeten worden doorlopen. Zo is er een ritueel waarbij de bruidegom ghee en granen in het vuur laat vallen, hierbij moet de bruid met haar rechterhand de rechter schouder van de bruidsgom aanraken. Daarna loopt het bruidspaar hand in hand rond het vuur. Hierbij dragen ze gebeden op voor een lang en gelukkig leven.

Daarnaast zijn er nog tal van rituelen te noemen die doorlopen moeten worden bij een hindoe huwelijk. Het belangrijkste moment tijdens het huwelijk is het aanbrengen van sindur. Hierbij wordt het bruidspaar met een sluier bedekt. Onder de sluier strooit de bruidegom rood poeder in de scheiding van het haar van de vrouw. Na dit ritueel zijn de bruid en bruidegom echt aan elke verbonden.

Het vuur speelt een belangrijke rol binnen de huwelijksrituelen van Hindoes. Bijvoorbeeld het doen van een vuuroffer door de ouders van de bruid. Daarnaast zijn er ook kledingvoorschriften voor zowel de bruid als bruidegom. Met de invoering van de Aziatische huwelijkswetgeving in Suriname op 14 oktober 1940 werd het rituele Hindoestaanse huwelijk als wettig huwelijk erkend, mits er aan een aantal voorwaarden was voldaan. Zo moest de huwelijksvoltrekking plaatsvinden volgens de gebruiken binnen de Hindoestaanse groep, terwijl de priester of voorganger die het huwelijk voltrok als huwelijksambtenaar moest zijn aangesteld door het gouvernement.

Knoop

De ouders van de bruid leggen haar rechterhand in de hand van de bruidegom. De pandit, de hindoe-priester, sprenkelt water over hun handen en spreekt mantra's uit. Een mantra is een zegenspreuk. Hij bidt om geluk, voorspoed en bescherming. Dan loopt het bruidspaar zeven keer rond het vuur. Bij de eerste drie keer leidt de bruid de bruidegom. Daarna pakt de bruidegom de rechterhand van de bruid vast. Hij vraagt de bruid om haar rechervoet op een steen te zetten, om te laten zien dat ze hem trouw wil blijven. Dan worden de kleren van het bruidspaar aan elkaar geknoopt, om te laten zien dat ze aan elkaar verbonden zijn. Zo lopen ze nog vier keer om het vuur. Nu loopt de bruidegom voorop.

Henna

Een hindoe-bruid krijgt voor de bruiloft een speciale huidversiering met henna. Dat is een oranje/rode kleurstof, gemaakt van bladeren. Het wordt in mooie patronen op handen en voeten geschilderd. Ondertussen vertellen de getrouwde vrouwen uit haar familie haar over het huwelijk. Als de versiering klaar is, worden er doeken om gedaan. De handen en voeten worden in geborduurde zakken gestopt. Na een nacht worden de doeken eraf gehaald. De figuren zijn droog en blijven drie of vier weken zitten.

Sieraden

Als hindoes trouwen, lijkt het voor één dag wel een koninklijk paar. De bruidegom heeft een goudgeel gewaad aan en draagt een grote kroon op zijn hoofd. De bruid krijgt rood poeder in de haarscheiding en een stip op het voorhoofd. De tekens van getrouwd-zijn. Ze krijgt allerlei sieraden omgehangen. Die zijn familiebezit of gehuurd. Een rode zijden sari, een doek van vier meter lang, wordt om haar lichaam gedrapeerd.

Vuur

Als de bruidegom aankomt bij de feestzaal, wordt vuurwerk afgestoken. In de zaal is een maro gemaakt, een soort tent versierd met slingers, bloemen en ballonnen. In het midden van de maro maakt de bruidegom een offervuur. Dan komt de bruid binnen. Er worden bloemslingers omgehangen als teken

van begroeting. Samen offeren ze rijst, wierook, bloemen, sesamzaad en rozenwater.

Islamitische huwelijksrituelen

Bij de islam gaat het bruidspaar naar de moskee om voor Allah te trouwen. De bruidegom zegt de eerste soera van de Koran op. Dan vraagt de imam, de islamitische geestelijke, aan het bruidspaar of zij de regels over het huwelijk willen naleven. Als ze allebei 'ja' zeggen, zijn ze getrouwd. Het feest kan nu beginnen. Hun auto is versierd met slingers. Soms is een mooie pop op de motorkap vastgemaakt. De gasten volgen luid toeterend. Als cadeau spelden alle gasten papiergeld op de kleding van bruid en bruidegom.

Een islamitisch stel dat in Nederland voor de wet trouwt, zijn volgens hun eigen gebruik nog niet officieel getrouwd. Zwaar gelovigen zullen niet elkaars hand vast willen houden en zullen elkaar zeker niet zoenen! Houdt hier rekening mee!

Wereldse huwelijksgebruiken

Spanje

De bruidstaart wordt met een echt zwaard aangesneden.

Italië

De bruidegom zingt de avond voor het huwelijk onder het balkon zijn aanstaande toe.

Kenya

De bruidegom neemt als hij de bruid komt ophalen 5 koeien mee als bruidsschat. Als de bruid gestudeert heeft kunnen er meer koeien gevraagd worden en zo ook minder als het arme families betreft.

Amerika

Tijdens de ceremonie zegt de ambtenaar tegen de gasten: "speak now, or forever hold your peace."

Yugur traditie, China

Cupido heeft met zijn pijl in het hart geschoten en nu is het dan zo ver dat het gelukkige paar elkaar eeuwige trouw beloofd, maar niet vooraleer de bruidegom beschoten heeft met een heuse pijl in boog.

Een bizar huwelijksritueel. In de Yugur traditie (een kleine etnische minderheid in China) schiet de bruidegom drie pijlen op de bruid. Gelukkig zijn de pijlen stomp en niet voorzien van een punt! De pijlen worden na het schieten aan de bruidegom teruggegeven, die de pijlen vervolgens breekt. Ook de boog wordt gebroken. Dit huwelijksritueel garandeert een leven lang liefde voor elkaar.

Frans Polynesië

Op de Marquesas Eilanden, 14 eilanden van Frans Polynesië kent men een ander bizar huwelijksritueel.

Bij dit huwelijksritueel gaan de familieleden van de bruid, na de huwelijksplechtigheid, op de grond liggen met hun gezicht naar beneden. Ze vormen een lang menselijk tapijt voor het nieuwe echtpaar. Het echtpaar verlaat de receptie door over het menselijke tapijt te lopen.

Java

In Java moet men de leges voor het bekrachtigen van een huwelijk

bij een huwelijksbureau voldoen in rattenstaarten. Wie geen 25 ratten-staarten kan overleggen aan de dienstdoende ambtenaar heeft pech. Overigens is een scheiding nog 'duurder': hiervoor dient men 40 rattenstaarten te overhandigen.

Mauritius

Waar men zich in het Westen in allerlei bochten wringt om maar zo slank mogelijk te zijn en nog allerlei programma's volgt om een maatje minder te hebben op de bruiloft, daar hanteert men in Mauritius hele andere normen. Daar geldt: hoe dikker, hoe mooier. Het gevolg: jonge meisjes worden vanaf de leeftijd van 5 jaar letterlijk vet gemest met: melk, couscous, boter, gedroogd fruit en al het eten dat rijk is aan calorieën. Mocht het niet snel

genoeg gaan, dan worden de meisjes naar een speciale boerderij gestuurd waar ze extra vetgemest zullen worden. De achterliggende gedachte? Dik zijn is een teken van voorspoed en gezondheid, met als gevolg dat dikkere meisjes sneller aan een (rijke) man zullen komen.

Huwelijksjubilea

Bij voorbaat is het belangrijk om te weten dat in verschillende landen verschillende tradities zijn. Maar ook in Nederland zijn we het niet echt eens. Tussen de 15 en 45 jaar zijn er wel eens verschillen.

- 1 jaar   Katoenen Bruiloft
- 2 jaar   Papieren Bruiloft
- 3 jaar   Tarwe Bruiloft
- 4 jaar   Leren Bruiloft
- 5 jaar   Houten Bruiloft
- 6 ¼ jaar   Blikken Bruiloft
- 10 jaar   Tinnen Bruiloft
- 12,5 jaar   Koperen Bruiloft
- 15 jaar   Kristallen Bruiloft
- 20 jaar   Porseleinen Bruiloft
- 25 jaar   Zilveren Bruiloft
- 30 jaar   Parelmoeren Bruiloft
- 35 jaar   Koralen Bruiloft
- 40 jaar   Robijnen Bruiloft
- 45 jaar   Saffieren Bruiloft
- 50 jaar   Gouden Bruiloft
- 60 jaar   Diamanten Bruiloft
- 65 jaar   Brijlanten Bruiloft
- 70 jaar   Platina Bruiloft
- 75 jaar   Albasten Bruiloft
- 80 jaar   Eiken Bruiloft